

# Hvorfor Gud tillader ondskab



# Hvorfor Gud tillader ondskab

***"Du må ikke spise af træet til kundskab om godt og ondt, for når du spiser af det, vil du helt sikkert dø."***

**Første Mosebog 2:17**

Hvorfor gør Gud ikke noget ved al den lidelse, der er i verden i dag? Hvorfor tillader Gud, at en uskyldig baby bliver syg og dør? Masser af mennesker bliver dræbt eller lemlæstet af tornadoer, cykloner, tyfoner og jordskælv - kan Gud ikke gøre noget ved det? Når hundredvis bliver dræbt i ulykker i løbet af en enkelt weekend ... "Har Gud ingen medlidenhed?" Så langt tilbage som historien rækker, har mennesker lidt og er døde i krig, pest, hungersnød og katastrofer. Og alle i hver generation er til sidst døde efter at være blevet slået ned af den store fjende, døden.

Abel, en søn af Adam, hvis offer behagede Herren, var den første, der døde, da han blev myrdet af sin bror Kain. I dag dør mere end hundrede tusinde mennesker hver dag. Vores hospitaler og psykiatriske institutioner er fyldt med lidende og døende. Det er ikke underligt, at mange undrer sig over, hvor Gud er, og hvad han gør ved menneskehedens nød.

## **Job søger svaret**

Spørgsmålet om, hvorfor Gud tillader det onde, er ikke nyt; det er blevet stillet af tænkende mænd og kvinder til alle tider. For tusinder af år siden blev en trofast Guds tjener ved navn Job personligt optaget af at finde ud af meningen med sin egen lidelse. Optegnelsen om dette findes i en bog i Bibelen, som bærer Jobs navn. Det første vers i denne bog fortæller os, at Job var en retskaffen mand, som frygtede Gud og undgik synd.

Job var en velstående mand, rigeligt velsignet af Herren på det materielle plan. "Hans formue ... var syv tusind får og tre tusind kameler og fem hundrede okseæg og fem hundrede æsler og en meget stor husstand, så denne mand var den største af alle mænd i Østen." (Job 1:3).

Job var også velsignet med en stor familie, og han ønskede, at de også skulle blive velsignet ved at Herren. Job bad for sin familie og ofrede, for "det kan være, at mine sønner har syndet og forbandet Gud i deres hjerter." Første Mosebog 2,4-5

Men der ventede Job oplevelser, som han ikke var helt forberedt på. Satan, Guds og menneskers store modstander, anklagede denne Herrens tjener for kun at være loyal over for Gud på grund af den overflod, som Herren havde velsignet ham med. Som svar på denne anklage tillod Gud Satan at påføre Job ulykker for at teste hans troskab. Gud var ikke i tvivl om udfaldet, og i sin visdom vidste han, at den midlertidige lidelse, han tillod, i sidste ende ville vise sig at være en stor velsignelse for Job.

Job oplevede store problemer. "En dag, da Jobs sønner og døtre festede og drak vin i den ældste brors hus, kom en budbringer til Job og sagde: "Okserne var ved at pløje, og æslerne græssede i nærheden, og sabæerne angreb og stak af med dem. De dræbte tjenerne med sværd, og jeg er den eneste, der er undsluppet og kan fortælle dig det!"

Mens han stadig talte, kom en anden budbringer og sagde: "Guds ild faldt ned fra himlen og brændte fårene og tjenerne op, og jeg er den eneste, der er undsluppet for at fortælle jer det!"

Mens han stadig talte, kom en anden budbringer og sagde: "Kaldæerne dannede tre plyndringstogter og kastede sig over dine kameler og stak af med dem. De dræbte tjenerne med sværd, og jeg er den eneste, der er undsluppet og kan fortælle dig det!"

Mens han stadig talte, kom endnu en budbringer og sagde: "Dine sønner og døtre var til fest og drak vin i den ældste brors hus, da der pludselig kom en kraftig vind ind fra ørkenen og ramte husets fire hjørner. Det styrtede sammen over dem, og de er døde, og jeg er den eneste, der er sluppet væk for at fortælle dig det!" Job 1:13-19

## **Jobbet er stadig loyal**

Jobs reaktion på disse onde nyheder var: "Nøgen kom jeg fra min mors skød, og nøgen vil jeg gå bort. Herren gav, og Herren har taget; må Herrens navn blive lovprist. I alt dette

syndede Job ikke ved at anklage Gud for at have gjort noget forkert." Vi læser, at "i alt dette syndede Job ikke og anklagede ikke Gud på tåbelig vis." (vers 21 og 22). Så lod Gud yderligere problemer komme over Job. Hans helbred blev taget fra ham. Han blev ramt af "plaget af smertefulde sår fra hans fodsåler til kronen på hans hoved. Så tog Job et stykke knust keramik og skrabede sig med det, mens han sad blandt asken.

Hans kone sagde til ham: Bevarer du stadig din integritet? Forband Gud og dø! Han svarede: Du taler som en tåbelig kvinde. Skal vi tage imod det gode fra Gud og ikke problemer? I alt dette syndede Job ikke i det, han sagde." Job 2:7-10

Job vendte sig ikke væk fra Gud, da problemerne kom over ham, som så mange har gjort gennem tiderne. Hans største bekymring var at vide, hvorfor Gud tillod, at han blev ramt af så bitre oplevelser, og i hele bogen finder vi beviser på hans søgen efter denne forståelse. Efter at Job var blevet ramt af sygdom, kom tre af hans venner for at trøste ham. Senere i bogen får vi at vide , at de

synspunkter, de gav udtryk for over for Job, ikke var korrekte. Job 42:7

Der er kapitel efter kapitel med filosoferen fra Job og hans tre venner. Det hele går ud på, at ifølge Jobs venner led han, fordi han havde begået nogle grove synder, som han skjulte for dem, og som han ikke havde angret og søgt Guds tilgivelse for. Job vidste selvfølgelig godt, at han ikke var perfekt, men han vidste også, at han ikke med vilje havde overtrådt Guds love, så han accepterede ikke denne forklaring.

## **Onde mennesker trives**

Job vidste, at onde mennesker ofte havde fremgang og tilsyneladende slap for de ulykker, der rammer så mange. Så han svarede sine venner : " Hvorfor har de onde fremgang og bliver gamle og mægtige? De lever og ser deres børn vokse op og slå sig ned, og de nyder deres børnebørn. Deres hjem er i sikkerhed for enhver frygt, og Gud straffer dem ikke. Deres tyre slår aldrig fejl. Deres køer får kalve og aborterer aldrig. De lader deres børn spankulere rundt som lam. Deres små hopper og danser. De synger med tamburin og harpe.

De fejrer til lyden af fløjten. De tilbringer deres dage i velstand og går så ned i graven i fred." Job 21,7-13

Selv om Job vidste, at vennernes forklaring ikke var den rigtige, forstod han ikke, hvorfor Gud lod ham lide så meget. På en smuk, poetisk måde beskriver han sin søgen efter en forståelse: "Jeg går mod øst, men han er der ikke. Jeg går mod vest, men jeg kan ikke finde ham. Jeg ser ham ikke i nord, for han er skjult. Jeg kigger mod syd, men han er skjult. B men han ved, hvor jeg går hen. Og når han sætter mig på prøve, vil jeg komme ud som ren som guld." Job 23,8-10

## **Guds svar**

Fra og med kapitel otteogtrediven i denne bemærkelsesværdige bog svarer Herren på Jobs søgen. Dette svar er i høj grad formuleret som spørgsmål. De mange spørgsmål skulle minde Job om, at han i virkeligheden vidste meget lidt om Gud, og på grund af hans begrænsede viden på alle områder, hvor Herren manifesterer sig, skulle han ikke blive overrasket over ikke at kunne forstå fuldt ud, hvorfor han fik lov til at lide.



Er det ikke et vigtigt synspunkt for os at holde os for øje? Når vi spørger, hvorfor Gud ikke gør noget ved menneskelig lidelse, antager vi så ikke, at hvis Gud havde den intelligens, vi besidder, ville han helt sikkert gøre noget? Og hvis vi så ikke ser vores ønsker gennemført, kan vi måske have en tendens til at tvivle på, at der findes en Gud. Hvis vi følger denne tilgang, ville det være godt at overveje de spørgsmål, som Gud stillede Job.

Der er fire kapitler med disse spørgsmål. De handler alle om underne i Guds skaberværk. Gud spørger Job, om han var til stede, da han lagde jordens grundvold; om han forstod de love, der styrer havets tidevand. Han spørger ham om instinkterne og vanerne hos de forskellige fugle og dyr og endda hos havets store monstre. Så bliver Job spurgt, om han kan forklare den visdom og magt, der er repræsenteret i disse skabelsens vidundere.

Da udspørgningen fortsætter, afbryder Job og siger, "Jeg er ingenting - hvordan skulle jeg nogensinde kunne finde svarene? Jeg vil dække min mund med min hånd. Jeg har

allerede sagt for meget. Jeg har ikke mere at sige." Job 40:4-5

## **Vigtig lektie for alle**

Job var begyndt at forstå, at det ikke var op til ham at dømme Gud ud fra sin egen begrænsede forståelse. Det er også en god lektie for os alle. Det er ikke vores opgave at miste troen på Gud eller at kritisere ham. Den rette holdning er ydmyghed og oprigtig søgen efter svar på vores spørgsmål fra den eneste rigtige kilde, nemlig Guds ord.

Job lærte endelig meningen med sin svære prøvelse. Han lærte, at dens kærlige formål var at give ham en klarere forståelse af Gud, så han kunne tjene ham mere trofast og med større påskønnelse. Han taler om denne klarere forståelse som at "se" Herren i stedet for blot at have hørt om ham. "Jeg har hørt om dig med mit øre, men nu ser mit øje dig." (Job 42,2-5). Eftersom han havde fået en sådan rigdom af forståelse, må Jobs korte lidelsesperiode have forekommet ham at have været en meget værdifuld oplevelse.

Udover at genoprette Jobs helbred læser vi "Så Herren velsignede Job i den anden halvdel af hans liv endnu mere end i begyndelsen. For nu havde han 14.000 får, 6.000 kameler, 1.000 oksespand og 1.000 hunæsler. Han gav også Job syv sønner mere og tre døtre mere.... I hele landet var der ingen kvinder, der var så smukke som Jobs døtre. Og deres far skrev dem ind i sit testamente sammen med deres brødre ." J ob 42:12-15

## **En illustration**

Guds plan med den generelle tilladelse til ondskab gennem tiderne var og er den samme som i Jobs tilfælde. Han skabte Adam som et perfekt menneske i sit eget billede. At være i Guds billede indebar en evne til at tænke. "Hvem har lagt visdom i de indre dele, eller hvem har givet forståelse til hjertet?" (Job 38:36). Det var Skaberen. Det var i modsætning til det, vi kalder instinkt, som var blevet givet til de lavere dyr.

Gud ønskede ikke, at hans menneskelige skabninger skulle være som robotter uden forståelse. Så mennesket fik evnen til at lære og var frit stillet til at styre sig selv med den

viden, det opnåede. Hvad mennesket ville gøre med denne viden, skulle i sidste ende afgøre dets evige skæbne.

Mennesket tilegner sig viden gennem sine fem sanser. Det lærer af at observere ved at bruge synssansen og af information fra det, det hører. Mennesket føler smerte, når det kommer i kontakt med kogende vand, og lærer af erfaring at temperere det vand, det bruger. Mennesket lugter duften af en rose og glæder sig over den, men vender sig i oprør ved tilstedeværelsen af ubehagelige lugte. Mennesket værdsætter smagen af sund mad, men lærer at undgå usmagelige ting, selv om de kan se smukke ud.

Vi ser altså, at mennesket ved at bruge sine fem sanser lærer af observation, information og erfaring.

Hvis mennesket skulle fortsætte med at være et trofast Guds barn, var det vigtigt, at det fik viden om både det onde og det gode, så det kunne være i stand til at træffe et intelligent valg mellem de to. Gud ønsker ikke blind tilbedelse, men en trofasthed og tillid til ham, som er baseret på forståelse og værdsættelse.

Gud ønsker, at de skal tilbede ham, som "tilbeder ham i ånd og sandhed," sagde Jesus. (Johannes 4:23-24). At opnå dette for Adam og hans afkom er et af de vigtigste mål med tilladelsen af det onde i den store guddommelige plan for menneskets frelse fra synd og død.

## **Information er ikke nok**

Ret og uret er som principper fastlagt af guddommelig lov. Verden i dag er fyldt med kriminalitet, kaos og lidelse, fordi Guds love, hans standarder for rigtigt og forkert, bliver ignoreret og fornægtet. Mennesket er udstyret med en samvittighed, men samvittigheden ved ikke selv, hvad der er rigtigt og forkert, medmindre den får denne information fra en autoritativ kilde, som i verden i dag er Guds ord, Bibelen.

Da Gud vidste, at Adam havde evnen til at forstå de fakta, der blev kommunikeret til ham, satte han ham på en lydighedsprøve og definerede den lov, der var involveret. Skaberen havde givet vores første forældre et vidunderligt hjem "mod øst i Eden", hvor der var "alle de træer, der er behagelige at se på

og gode til føde". (Første Mosebog 2,8-17). Der var livets træer og et andet, som beskrives som "træet til kundskab om godt og ondt". Herren befalede Adam ikke at spise af netop dette træ og informerede ham om, at straffen for ulydighed ville være døden. "Hvis du spiser af dets frugt, skal du helt sikkert dø." Skaberen havde ret til at kræve lydighed af sine menneskelige skabninger.

Dette krav om lydighed var en guddommelig lov. Og da Gud informerede Adam om, at døden ville være straffen for ulydighed, kan vi sige, at han gennem information kendte resultatet af overtrædelse. Han vidste, at ulydighed ville føre til døden.

## **Nødvendig erfaring**

Denne information var ikke tilstrækkelig til at afholde ham fra at gå den forkerte vej. Han manglede en forståelse i hjertet af, hvad hans ulydighed indebar, fordi hans viden ikke var baseret på erfaring. Adam elskede utvivlsomt sin Skaber, men måske tænkte han fejlagtigt, at eftersom Eva allerede havde overtrådt loven og ville dø, ville det være bedre at dø med hende end at leve uden hende. Så uden at

have den styrke, som eksperimentel viden ville have givet ham, overtrådte Adam den guddommelige lov og blev kastet i døden.

## **Viden om godt og ondt**

Adams ulydighed af fri vilje skulle i sidste ende føre til et større kendskab til Gud og til hans standarder for rigtigt og forkert. Det træ, som han fik forbud mod at spise af, var "træet til kundskab om godt og ondt". Efter at have spist af dette træ ville han få den viden, som navnet antyder, selv om han i den proces måtte lide og dø.

Efter at både Adam og Eva havde spist af den forbudte frugt, sagde Herren om dem: "Se, mennesket er blevet som en af os, så det kan kende godt og ondt." (Første Mosebog 3:22). Det betyder ikke, at den forbudte frugt havde en magisk virkning på vores første forældre, så de med det samme fik fuld viden om godt og ondt.

Vi tror, at Herrens udtalelse snarere betyder, at mennesket på grund af ulydighed nu var bestemt til at kende både godt og ondt, og at det skulle opnå denne viden gennem

erfaring. Således begyndte vores første forældres uddannelse snart. De blev drevet ud af deres havehjem og ud på den ufærdige jord for at dø. De skulle plages af alle mulige ugunstige elementer, der omtales som "torne" og "tidsler", som jorden ville bringe frem til dem, og som de skulle kæmpe imod, indtil de i døden ville vende tilbage til den jord, de var taget fra.

Gud planlagde, at vores første forældre skulle skabe en hel race. Gud vidste, at hvis Adams børn virkelig skulle lære ham at kende og få en sand forståelse af hans standarder for rigtigt og forkert, måtte de også erfare de frygtelige konsekvenser af ulydighed. Derfor tillod han, at alle Adams afkom blev ført ind i døden sammen med ham. Paulus skrev: "Ved ét menneske kom synden ind i verden og døden ved synden, og således kom døden over alle mennesker." Romerne 5:12

## **Døden plager alle**

I mere end seks tusind år har menneskeheden været udsat for ondskab og har af erfaring lært de forfærdelige resultater af ulydighed. Dødens frø er åbenbare hos alle i



form af myriader af skavanker og sygdomme i krop og sind. Hverken de unge eller de gamle er undsluppet. Naturens omvæltninger på en ufærdig jord, ulykker og menneskers egen grusomhed over for hinanden i krig og kriminalitet bidrager alle til processen.

Gennem tiderne har Gud ikke grebet ind over for den store fjende, døden. Paulus fortæller os om folket som helhed, at "Gud gav dem et sind uden dømmekraft". (Romerne 1:28). Han har ikke forhindret menneskeheden i at følge sin egen kurs, selv om den er egoistisk og syndig.

Guds store plan slutter ikke med, at menneskeheden ligger ned i døden, for gennem Jesus, Forløseren, har han sørget for, at alle kan blive vækket fra døden og genoprettet til livet. Paulus skrev: "Ved mennesket kom også de dødes opstandelse. For ligesom alle dør i Adam, sådan skal alle gøres levende i Kristus." (1. Korintherbrev 15:21-22). Denne tilvejebringelse af liv gennem Kristus er baseret på Jesu egen død og opstandelse. Han sagde: "Mit kød ... vil jeg give til verdens liv." (Johannes 6:51). Det var

af denne grund, at Jesus blev født til verden som menneske. Hebræerbrevet 2:9,14

Bibelen bruger ordet "løsesum", når den beskriver den ordning, hvormed Jesus blev verdens forløser. (1 Timoteus 2:6). Det ord, der bruges i den græske tekst, betyder "en tilsvarende pris for frigivelse". Jesus var et perfekt menneske, ligesom Adam var et perfekt menneske, før han syndede. I døden blev Jesus således en tilsvarende pris for Adams fortabte liv. Og ligesom hele menneskeheden mistede livet gennem Adam, så er hele menneskeheden forløst fra døden gennem Kristus.

## **Retfærdig og uretfærdig**

Det betyder, at alle til sin tid vil blive vækket fra dødens søvn. Der skal være "en opstandelse af de døde, både af retfærdige og uretfærdige". (Apostlenes Gerninger 24:15). Ja, gennem tiderne, mens synd og egoisme har været fremherskende, har der været ædle mænd og kvinder, som Paulus kalder "retfærdige" på grund af deres tro og lydighed. Disse har fået lov til at lide, ligesom Job gjorde - ikke for at straffe dem, men for at teste og

forberede dem til ophøjede positioner, som Skaberen har designet til dem.

Der har også været millioner af ædle, uselviske mennesker, som ikke har haft nogen tro på Gud. En af grundene til deres vantro har været, at de har observeret, at de uskyldige lider lige så meget som de skyldige. De kunne ikke forstå, hvorfor et spædbarn får lov til at dø. De kunne ikke forene tanken om en kærlig, magtfuld Gud med det faktum, at så mange har lidt under sygdom, blindhed, sindssyge eller andre grusomme lidelser. Men hvis disse vantro havde kendt Guds fulde plan, ville de have forstået disse situationer.

Desuden er Gud blevet åbenlyst misrepræsenteret gennem tiderne. Mange af de erklærede troende i kristendommen, som beklager sig over de lidelser, de ser omkring sig, forsøger at tro, at alle, der dør i vantro, vil blive pint i al evighed i et brændende helvede af ild og svovl. Denne blasfemiske lære har været med til at skabe mange vantro, for et fornuftigt tænkende sind kan ikke tro, at en kærlig Gud på den måde ville torturere sine skabninger. En sådan grusomhed er endda i strid med civiliserede menneskers love.

## **Den første og anden lektion**

Få i alle tider har endnu draget nytte af deres erfaringer med det onde. Men vi har set, at ifølge Bibelen vil de, der sover i døden, blive vækket og få mulighed for at drage nytte af erfaringerne i det nuværende liv. Så vil de så at sige gå ind i en ny periode i deres erfaringsskole.

I Jobs tilfælde kunne han, da oplevelsen var overstået, sige: "Jeg har hørt om dig med øret, men nu ser mit øje dig." Sådan vil det være med menneskehedens verden. Når oplevelsen af lidelse og død er overstået, og de er vågnet fra døden, vil deres fejlagtige forståelse af Gud blive korrigeret. Så vil de lære om den nådige, kærlige bestemmelse, som Skaberen traf for dem gennem Kristus for at løskøbe dem fra døden og genoprette dem til livet.

## **Glæde om morgenen**

Salmedigteren David skrev: "Gråden varer måske en nat, men glæden kommer om morgenen." (Salmernes Bog 30,5). Denne "nat" med synd, sorg og død begyndte med vores første forældres ulydighed. Det har i

sandhed været en nat med gråd. Den sorg, der har ramt menneskeracen, har været bitter, og mange har i deres nød spekuleret på, om Gud har nogen medlidenhed.

Men der skal komme en glædens morgen for menneskeheden! Denne glædens morgen vil blive indledt med opgangen af "retfærdighedens sol", som vil have "helbredelse i sine vinger". (Malakias 4,2). Jesus er denne herlige "retfærdighedens sol". Den nye velsignelsesdag vil blive skabt gennem oprettelsen af hans rige, som er en retfærdighedsregering, der er forudsagt af Guds hellige profeter. Apostlenes Gerninger 3:19-21

Sammen med Jesus som herskere i hans rige vil der være hans trofaste tilhængere - dem, der har lidt og er døde sammen med ham. Jesus døde som retfærdig for de uretfærdige, og hans tilhængere lider og dør frivilligt som uretfærdige sammen med ham og vil blive ophøjet til det højeste af alle åndelige riger i livet. Jesus sagde til sine disciple: "Jeg går til og gør et sted klar til jer. Og hvis jeg går hen og bereder jer et sted, vil jeg komme igen og tage jer til mig, for at I også skal være dér,

hvor jeg er." (Johannes 14:2,3). Skriften erklærer også, at disse vil regere med Kristus i tusind år, idet de bliver bragt frem fra døden i "den første opstandelse ." Revelation 20:6

Kristus og hans tilhængere, en "lille flok", vil være verdens usynlige, åndelige herskere i løbet af de tusind år, hans rige varer. (Lukas 12:32). De vil blive repræsenteret her på jorden af en anden gruppe af Guds trofaste tjenere, som hver især har vist sig loyale over for Gud i modgang i tiden forud for Jesu komme. Disse vil blive gjort til "fyrster på hele jorden". (Salme 45:16). Denne gruppe vil bestå af de gamle og værdige Guds tjenere fra tidligere tider, begyndende med den retfærdige Abel. Den vil omfatte så fremragende skikkelser som Abraham, Moses, David, Elias, Daniel og alle Guds hellige profeter.

Disse "fyrster på hele jorden" vil blive vækket fra døden til menneskelig fuldkommenhed, og i tusind år vil de være repræsentanter for den guddommelige Kristus blandt mennesker. Hvilket vidunderligt regeringsarrangement vil dette ikke være! Det vil skabe universel og varig fred, hvilket mennesket i sin selvished ikke har været i

stand til at gøre. Kristus, det guddommelige overhoved for denne regering, er "Fredsfyrsten", og vi er forvisset om, at "der ikke skal være nogen ende på hans regerings og freds vækst". Esajas 9:6,7

## **Herrens "hus"**

I Mika 4,1-4 omtales Kristi rige som Guds herskende hus. "I de sidste dage ... skal Herrens hus' bjerg grundlægges på toppen af bjergene, og det skal ophøjes over bakkerne; og folk skal strømme til det. Og mange folkeslag skal ... sige: Kom, lad os gå op til Herrens bjerg og til Jakobs Guds hus, og han skal lære os om sine veje, og vi skal vandre på hans stier; for loven skal udgå fra Zion og Herrens ord fra Jerusalem. Og han skal dømme blandt mange folk og irettesætte stærke nationer langt borte; og de skal slå deres sværd til plovskær og deres spyd til beskæringskroge; nation skal ikke løfte sværd mod nation, og de skal ikke lære krig mere. Men de skal sidde hver under sin vinstok og under sit figentræ, og ingen skal gøre dem bange, for Hærskarers Herres mund har talt det."

Den gamle nation Israel, som denne profeti først blev rettet til, blev styret fra et bjerg: Zions bjerg i Jerusalem. Så Herren bruger denne baggrund til at præsentere denne profeti om Messias' rige. "Herrens bjerg" er Herrens rige, repræsenteret ved det symbolske Zion i denne profeti.

Læg mærke til, at under dette riges herredømme lærer folket Herrens vej. Hele perioden med Kristi rige vil være præget af læring, af uddannelse. I denne profeti er et af resultaterne af denne uddannelse, at folket ikke længere vil lære krig. Så vil englenes budskab om fred på jorden blive omsat til virkelighed. Fredsfyrsten vil da regere suverænt. Lukas 2:13,14

## **Under vinranke og figentræ**

Der vil også være økonomisk sikkerhed. Dette symboliseres i profetien af forsikringen om, at enhver vil bo under sit eget vintræ og figentræ. En stor del af lidelserne i verden gennem tiderne har skyldtes mangel på mad, tøj og husly, men det vil der blive rettet op på i Kristi rige.



Fred og sikkerhed vil heller ikke være de eneste velsignelser, som folket er garanteret. Esajas skrev: "På dette bjerg vil Herren, den Almægtige, tilberede et festmåltid med rigelig mad til alle folkeslag, et festmåltid med gammel vin - det bedste kød og den fineste vin. På dette bjerg vil han ødelægge det ligklæde, der omslutter alle folkeslag, det lagen, der dækker alle nationer; han vil opsluge døden for evigt. Den suveræne Herre vil tørre tårerne bort fra alle ansigter; han vil fjerne sit folks skændsel fra hele jorden. Herren har talt. På den dag vil de sige: Surely this is our God; we trusted in him, and he saved us. Dette er Herren, vi stolede på ham; lad os juble og glæde os over hans frelse." Esajas 25,6-9

Ud over at levere et "festmåltid af fede ting" vil "sløret", der nu dækker folkets ansigter, blive fjernet. Dette henviser tydeligt til et symbolsk forhæng, som forhindrer folket i at se og kende Gud. En anden profeti siger, at så "vil de blindes øjne blive åbnet". (Esajas 35,5). De bogstaveligt talt blinde vil få deres syn tilbage, og de åndeligt blinde vil få et sandt syn på Gud og hans herlige karakter.

## **Alt ondt skal tilintetgøres**

Om samme tid læser vi: "De vil ikke skade eller ødelægge på hele mit hellige bjerg, for jorden skal være fuld af viden om Herren, som vandet dækker havet." (Esajas 11,9). Der vil ikke længere være lidelse og død som følge af Adams overtrædelse. Dræbende ulykker vil ikke længere være tilladt. Så vil der være fredelige og fremgangsrige forhold.

Herren "vil opsluge døden i sejr". Hvilken velsignet forsikring dette er! Paulus skrev, at Kristus ville regere, indtil alle fjender er lagt under hans fødder, og at "den sidste fjende, der skal tilintetgøres, er døden." (1. Korintherbrev 15:25-26). Resultatet af dette er beskrevet i Åbenbaringen 21,4: "Og Gud vil tørre alle tårer bort fra deres øjne, og der skal ikke mere være død, hverken sorg eller gråd, og der skal heller ikke mere være smerte, for det, der var før, er forsvundet."

## **Første oplevelse med Good**

Under Kristi herredømme vil Adam og hans børn i almindelighed få deres første virkelige

erfaring med "det gode". Det vil afslutte deres uddannelse med hensyn til vigtigheden af standarderne for rigtigt og forkert. Selv om Adam var perfekt, da han blev skabt, havde han ikke tilstrækkelig viden til at forhindre sin overtrædelse. Men ligesom Job vil Adam og hans slægt "se" Gud som et resultat af deres erfaringer.

Den Gud, de så vil "se", vil være den, de har længtes efter at kende og tjene. De vil anerkende værdien af deres erfaring. De vil indse, at de få korte år med modgang, som de gik igennem, ikke var noget i forhold til den evige glæde, som da lå foran dem under den guddommelige kærligheds klædedragt. Intet under, at de vil sige: "Dette er vores Gud; vi har ventet på ham ... vi vil glæde os og fryde os over hans frelse." Esajas 25:9

Ved afslutningen af de rystende oplevelser, som Job gik igennem, blev han rask, og hans familie blev også genoprettet for ham. Dette illustrerer delvist den store velsignelse, som ligger forude for hele menneskeheden under Kristi herredømme.

Som vi har set, omfatter denne kærlige bestemmelse for menneskeheden også dem, der er faldet i søvn i døden. Det er nøglen til at forstå, hvorfor Gud tillader det onde, for det betyder, at hans syn på den menneskelige erfaring ikke er afhængig af menneskets nuværende korte levetid. Gud ser dette som en lektie, som i opstandelsen kan sammenlignes med alt det gode, som derefter vil blive overøst med mennesker.

## **En tid med læring**

Denne fremtidige periode med velsignelse beskrives også i Bibelen som en periode med dom eller prøvelse. Esajas skrev, at når Herrens domme er udbredt på jorden, "vil verdens folk lære retfærdighed". (Esajas 26,9). Alle nutidens uligheder vil da blive rettet op. De, som nu fuldt ud modsætter sig Gud og hans love og behandler deres medmennesker uretfærdigt, vil derefter modtage passende disciplin, som skal rette op på deres forseelser. Alle omstændigheder i forbindelse med hver enkelt person vil blive taget i betragtning, og folket vil blive velsignet eller straffet i overensstemmelse hermed.

Selv de, der er døde i barndommen, vil blive vækket, vil modnes til voksenlivet og få mulighed for at nyde Guds velsignelser. I et trøstende løfte til mødre, der mister deres børn, skrev profeten : "Et skrig høres i Rama - dyb angst og bitter gråd. Rakel græder over sine børn og nægter at lade sig trøste - for hendes børn er væk. Men nu er det, hvad Herren siger: Du skal ikke græde mere, for jeg vil belønne dig, siger Herren. Dine børn skal komme tilbage til dig fra fjendens fjerne land. Der er håb for jeres fremtid , siger Herren. Dine børn skal komme tilbage til deres eget land." Jeremias 31,15-17

Efter at have haft reel erfaring med både godt og ondt vil hver enkelt person være i stand til at vælge intelligent mellem det gode og leve for evigt eller det onde og igen blive dømt til døden; en død, hvorfra der ikke vil være nogen opstandelse. Kristus vil da være konge og øverste dommer. Peter omtaler ham også som en stor "profet", og fortæller os, at det skal ske, "at enhver sjæl, som ikke vil høre [eller adlyde] denne profet, vil blive udryddet blandt folket." Apostlenes Gerninger 3:22-23

Under syndens og dødens nuværende nat dør alle - troende og ikke-troende, uskyldige og skyldige, retfærdige og uretfærdige. Men under Kristi herredømme vil kun de, der med vilje er ulydige mod Guds love, blive tilintetgjort. Alle andre vil fortsætte med at leve og modnes mod fuldkommenhed. Hvis de fortsætter med at være trofaste, vil de som perfekte mennesker træde ind i de evige fremtidige tidsaldre med lykke og liv "med sang og evig glæde på deres hoveder, ... og sorg og suk vil forsvinde." Esajas 35:10